

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Hverken i Teheran eller i andre byer, hvor der finder uroligheder sted, er det muligt at give nogen absolut garanti for ambassadepersonalets sikkerhed.

Den udsendte stab i Teheran er imidlertid nedskåret til 5, ægtefæller og børn er rejst hjem, og ambassadøren har en stående bemyndigelse til at hjemsende det resterende personale, hvis han skønner, at hensynet til deres personlige sikkerhed gør det påkrævet.

Spm. nr. 64

Til *fiskeriministeren* (21/11 79) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre reglerne for fiskeriet, således at fiskere ikke er nødt til at smide tonsvis af døde fisk i havet igen?«

Begrundelse

I Aktuelt den 21. november 1979 kan man læse om den tragiske kendsgerning, at mange fiskere på grund af kvoteringsbestemmelserne ikke må tage den del af en blandet fangst om bord, som er underlagt fangstforbud, og at fangsten må kastes over bord, selv om det er døde fisk.

I fiskerikredse er der harme over sådanne urimelige regler, hvorfor spørgsmålet er stillet.

Besvarelse (30/11 79):

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Fiskeriministeriet er ikke bekendt med, at problemet med udsmidninger af fisk har det store omfang, som er blevet antydnet i dagspressen, og som har inspireret spørgeren.

I øvrigt skal bemærkes, at der som led i den kvotaadministration, som er nødvendiggjort af Danmarks forpligtelse til at overholde internationale aftaler, meddeles forbud mod fiskeri og landing, når kvoterne for de pågældende fiskearter er opbrugt eller opfiskning skønnes nært forestående.

For at undgå, at fiskeriet efter andre arter ligeledes skal indstilles, såfremt der i dette fiskeri indgår bifangster af fisk omfattet af fiskestop, har fiskeriministeriet efter forslag fra og i nøje samarbejde med fiskerionisa-

tionerne fastsat visse undtagelses- og bifangstregler.

Disse regler er således udformet, at fiskeriet efter fiskearter, for hvilke kvoterne ikke er opbrugt, kan fortsætte uden væsentlige gener, samtidig med at kvoterne for de af fiskestop omfattede arter kan blive respekteret.

Ved spørgsmålet opfordres til at lempe på disse regler. En udvidelse af denne adgang til bifangster ville naturligvis kunne begrænse ressourcspildet, men gøre kvotaadministrationen illusorisk. Et sådant initiativ kan jeg derfor ikke tage.

Derimod vil jeg, bl.a. med udgangspunkt i loven om regulering af fiskeriet, i samarbejde med fiskerionisationerne søge at nå frem til forholdsregler, der vil kunne formindske bifangsterne og dermed udkastet af fisk.

Spm. nr. 65

Til *justitsministeren* (22/11 79) af:

Camre (S):

»Hvornår agter ministeren at indføre tidsvarende regler for afmærkning af last- og varemotor køretøjer bagpå, således at disse gøres mere synlige i mørke?«

Begrundelse

I England er det siden 1971 ved lov påbudt, at last- og varemotorvogne bagpå skal være forsynet med en reflekterende rød/gul sikkerhedsafmærkning af størrelse 140×14 cm og af nærmere defineret kvalitet.

Det har til følge, at påkørselsulykker bagfra med personskaade for disse vogntyper er faldet betydeligt – for parkerede vogne er ulykkesantallet ved dagslys faldet 13 pct., i mørke på oplyst vej 35 pct. og i mørke på uoplyst vej 57 pct. For vogne i trafik er de tilsvarende tal 9 pct., 22 pct. og 29 pct.

Herhjemme har Komiteen for Tryk Trafik i flere år fremsat krav om indførelse af mærkningskrav for vare- og lastmotor køretøjer, bl.a. krav om hvid refleksbagsmæk på disse køretøjer.

Under hensyntagen til at udgiften til afmærkningsanordninger – som bl.a. findes i form af meget holdbar folie til påklæbning – er meget ringe i forhold til ulykkernes art og omkostninger, bør disse afmærkningsregler snarest bringes i overensstemmelse med nutidens behov.